

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám,
továbbá a lap szellemi részét
illető közlemények kü-
ldendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová
az előfizetési pénzek, a hir-
detések és ezeknek díjai,
valamint a felszólamlások
küldendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. BATTIK MIKLÓS.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó
hivatalhoz küldendők. Nyilttér sorra 1 korona.

Abony és — a kolera!

— hl. A belügyministerium hivatalos közleményeiből megnyugvással vesszük a hírt, hogy a kolerajárvány már enyhébbé lett, és remélhetjük, hogy mire beáll a tél végleg búcsút fog venni drága hazánktól.

Kedves kis városunk falai közé eddig nem tette be lábát a rettenetes ázsiai vendég. Köszönjük ezt első sorban a hatóságok éberségének és nagyon is okadatolt szigorának, de mindamellett köszönetet adjunk a merő véletlennek is!

Csak egyetlen egy komolyan fertőzött ember került volna közbénk, még ha emberfeletti munkát is fejtettek volna ki a haltsági tényezők, meg nem akadályozhatták volna a kolerajárvány pusztító terjedését.

Elvitte volna a családtól a kenyérkereső apát, a csecsemőt mellől az anyát, az elagott öregek mellől életfentartó fiút, lányt!

Beköszöntött volna az előkelők és gazdagok kúriaiba csakúgy, mint a szegények kunyhóiba; ide kétségbeesést, oda a meztelen nyomort, minden házba az évekig tartó gyászt palántázva!

Ne legyen örömünk korai! még mindig settenkedik a fekete veszedelem körülöttünk és ha egyszer is beüt közbénk, itt oly szörnyű pusztítást végezne, mint nem egy hamar más helyen,

És vajjon miért nálunk nagyobb a veszedelem mint másutt?

Nyájas olvasóink ajándékozzanak meg egy pillanatra becses figyelemükkel, majd adunk magyarózo teletet a fenti kérdésre.

A szaktudomány már régebben megállapította kétségtelenül, hogy a fertőző betegségek, mint tifusz, kolera, stb. legalkalmasabb terjesztői a folyóvizek. Duna, Tisza, Dráva, Száva és ezek ezernyi mellékvizet, szatellitái

Miután nekünk itt Abonyban folyóvizünk nincs, ergo járványterjesztőnk sincs. Ez volna a legközelebb eső következtetés ugyebár?

Hanem valójában, a folyóviz hiján, látszólag az egyik veszedelem el lenne hárítva, csak hogy a folyó viz hiánya egyúttal egy sokkal nagyobb, százsorta nagyobb veszedelmet hoz mireánk, ez pedig a talajfertőzés

A folyóvizek partmentükön végig szer- vi összefüggésben állnak a partvidékek talajvizével, mind odaig, ahol agyag-, márga- avagy torméskő rétegeken természetes bástyákra, akadályokra nem találunk.

Már most a folyóvizek és talajviz között az ilyen helyen egy nagyon egészséges, úgyszólván váltógazdaság megy végbe

Ugyanis a légköri csapadékok, mint harmat, köd, eső, hó leesnek a földre, és amennyiben az ott levő növényzet fel nem

használja őket, felszivatnak a föld által mely lebecsajtja őket a talajvizig, evvel pedig a folyóvizek vonzóerejénél fogva be- kerülnek ez utóbbiakba. Ezek ismét szaka- datlan páruulásuknál fogva megtöltik a lég- kört vízpárákkal, amelyek ismét harmat, e- ső, hó alakjában lehullanak a földre.

Közforgalmat képez így a víz, de emel- lett egy megbecsülhetlen munkát végez el, mert amíg a talajviz vonzódik a folyóvizek felé, egyúttal magával viszi a talajba szűrődött fertőző anyagot is, tehát a talajt állandóan fertőtleníti és tisztázza és evvel egyúttal szakadatlanul tisztítja kútainkat, ivóvizünket is!

Ahol azonban, mint minálunk Abony- ban, folyóviz csak nagyon messze vidéken van, a fenti váltógazdaság be nem állhat. Mi a következménye ennek?

Nagyon egyszerű! Abonynak ma oda- vetőleg 16000 lakosa van. Tekintve Abony mezőgazdasági jellegét, fellehetjük, hogy fejenként csak két darab háziállatot (lő, te- hén, ökör, ju, sertés) számítva 32000 da- rabb ilyen lény is van falaink között. Már most vegyük azt, hogy 16000 ember után 8000 klg. sűrű, és 16000 liter vizes vála- dékát kell számítanunk 24 óránként, mely a pöczegödörön és feltalajon át a talaj- vízbe és avval kútjainkba kerül ahol mint

TÁRCA.

Tigris.

— Az „Abony” eredeti tárcája. —
Irtá: Csehál József.

Hogy ment füstbe az én első „partie”-m? Bizony, nem kis sor volt az, s miután meglehetősen régen is volt már, nagyon össze kell szednem emlékező tehetségem, hogy a fontos, az érdekes, a megindító részletekből ki ne hagyjak semmit.

Tehát, — hogy jól kezdjem, — akkor volt, amikor kerek hatszáz forint volt jövedelmem s mikor a borbély már valódi borotvával ment neki szakallamnak, nemesak radírgummival, mint ezt eleinte akarta tenni a lelketlen ember. Mondom, akkor kaptam magam rajta ama évelődésen, mi sürgősebb rám nézve: megőszül-e, vagy egy jóféle komondort szerezni, vagy pedig mindkét irányban egyszerre tenni meg a kellő lépéseket.

Furesa ez a szembeállítás? Dehogyan is kérem! Mikor kezdenek a pincérek konfidensek lenni az emberrel, a mosónék pedig még a jó karban nekik kiadott ingeket is rongyosan hozzák haza, akkor fogamzik meg az emberben először a meggyőződés, hogy jó valami is az a házasság. Ami pedig a kutya beszerzésének a szükséges voltát illeti, emellett már nyomtatékos okok szóltak. Ugyanis akkoriban egy nagy, elhanyagolt kert közepén álló, fakkal, bokrokkal sűrűn körülvett házban laktam egymagam, melybe a betörőipartestület képviselői havonta be szoktak látogatni, jóllehet

már hozzászokhattak volna, hogy elhasznált papirgalléroknál egyéb elvinnivaló ott nem igen volt. Így tehát, számítva azt, hogy megőszülésem esetén a papirgallérokon kívül előreláthatólag még papirfejkötők és papirkötények is lesznek háztartásomban, tehát tárgyak, melyek 600 forint évi jövedelem mellett már nagyobb értéket képviselnek, a komondor beszerzése mellőzhetlen volt. Persze, agyálaim eziránt is voltak, mert, hogy jövedőbelimnek egyszóval „ennivalónak” kell lenni, avval tisztában voltam. Mi legyen hát a komondorral? Ha elviszem magammal a háztól, a betörők feleségemet beleesomagolják papirkötényeibe és azt is elviszik, ha pedig otthon hagyom komondorom, más ennivaló hiányában még meg- eszi urnőjét. Baj ez, gondolám, de majd csak találunk megoldást itt is.

Először tehát kutyát szereztem be, s miután komondorfajból nem volt a piacon, vettem egy fiatal doggot, sárga-fekete csíkokkal és elkereszteltem „Tigris”-nek. Tigris jól viselte magát és nagyon tanulékony volt, s ha volt miért neheztel- nem rája, úgy az abban nyilvánult, hogy magára hagyatva rendszeren előbb a tiszta papirgallérajaim téple dirib darabra, a használtakat csak a végső inségre hagyva. De mondom, pompás állat fejlődött belőle, magas intelligenciával, mert gyorsan felfogta rendeltetését és hivatását, olyannyira, hogy mihamarabb le kellett szoknom a reggeliről, mert Tigris sem a tejesasszonyt, sem a zsömlyes fiút nem bocsájtotta már a házba, egy adóvégre- hajtó bizottságot pedig úgy kizavart onnan, hogy menten feljelentést tettek ellenem hivatalos mű- ködés erőszakos meggátolása miatt. Később kör- levelet kellett intéznem ismerőseimhez és rokonsá- gomhoz, hogy Tigris jelenlétében azed ne nyúljan

nak nekem, mert Tigris nem szereti az eféle bizalmaskodásokat, megőlelni pedig engem, az már halálveszedelenszámba ment; egyszer ölelt meg egy vidékről érkezett rokonom és három perc sem telt, Tigris már levette rokonomról a kabátot mellényestől; rokonom nagylelkűen le- mondott kártérítési igényéről, amit en szintoly nagylelkűséggel meghálálva, említést sem tettem egy vele szemben jogerősen fennálló 30 forintos követelésemről egy tíz év előtti „fárbl”-ből eredőleg.

Elég az hozzá, nagyon meg voltunk elégedve egymással, én meg Tigris és talán meg is felejt- kettem volna egyéb szándékaimról háztartásom ki- bővítése iránt, ha a csillagokban masként nem lett volna írva.

Délutánonként egy nyugalomba ment fűszer- kereskedővel tartlizni szoktam a kaveházban! Jambor ember volt, jambor és szórakozott, mert gyakran megesett, hogy egy-két tercet ugyan el- felejtett bemondani, de viszont szórakozottságában pedig négy alsót mondott be négy felsőnek, szóval jambor ember volt, kinek lelkeben anyeká sem volt álnokságnak vagy ravaszságnak. Egyszer — hogy, hogynem, — epen a kaveház ablakában ülünk, egy dalia termetű, felette szép hölgy megy arra és barátságosan bemosolyog Pimper-re, keres- kedőmre, aki leereszkedő fejbőlintással köszönt a hölgynek. Az ajtóhoz szaladtam és a hölgy után mereszteltem szemem; lassan haladt tovább és időt engedett meggyőződöm, hogy tőletteje ki- fogástalan elegáns és fess volt, testsúlya pedig megőszülhetett azt a summat, hogy az én 76 évemmel össze vissza két méterememem nyomatunk volna a m. leges Pimper csak bunyorított, mikor

bomlási és rothadási termékek a m i n d e n néven nevezendő járványok bacillusainak úgyszólván melegágyait képezik; már is egy anyyira ijjesztően nagy veszedelem előtt alunk, hogy szinte borzad a hátunk!

De a 32000 háziállat is kiad magából váladékot még pedig fejenként átlag 4 kiló sűrűt és 10 liter vizeset. Ebből levonva a legelőkön, szántó földeken elhullatott körülbelül 70 százalékot még mindég 38400 klg. sűrű és 96000 liter vizes váladék marad fenn amely a város talajába behatol, 24 óránként, és így kútjainkba ivóvizünkbe is!

Ezen számok egy oly ijjesztő nyelven beszélnek lelkiismeretünkhöz, hogy zavarunkban azt sem tudjuk mit mondjunk hozzá?!

Igy van aztán, hogy ivóvizünk, mely csakoly nélkülözhetlenül szükséges mint maga a mindennapi kenyérünk, állandóan meg van fertőzve, megmérgezve.

Igy van aztán, hogy magától a kole-rától eltekintve, a fertőző és járványos betegségek egész sorozata, mint tifusz, vérhas, bélhurut stb. állandóan vannak falaink között, amelyek javarészt a fertőzött talajra és evvel kapcsolatosan fertőzött ivóvizre vezetendők vissza.

Persze tudjuk, hogy van köztünk akárhány ember, aki annyira okos, hogy még a füvet is látja nőni, meg a legyet is hallja köhögni!

Ezek majd azt mondják: „Ehüm! hát dédapánk korában ez mért nem volt így? hát ha akkor jó volt, miért nem lenne jó most is?”

Engedelmet kérünk! ez azért van ma másképp, mivel dédapánk idejében nem 16000 lakosa volt Ahonynak, hanem 7-800 csupán, mivel nem 32000 háziállata volt, hanem csak 14-1600

De ettől is eltekintve, meg kell jegyeznünk, hogy a talajnak, bizonyos határig, vegyi befolyása van a beszivárgó fertőző

visszatertem az asztalhoz, letette a kártyát és gondolkodóba esett, ami nála nagy munka számba ment; egyszer csak meglörte a csendet és lassú, kasas modorban kérdezte:

— Ugy-e, csinos lány a Málí?

— Kicsoda? — kérdém.

— Hat a Málí, — folytatta — aki az imént erre ment s aki után maga kiszaladt az ajtóhoz. Elhalt bátyámnak a lánya. Nagyon kedvelem!

Tovább hallgattunk; kinéztem az ablakon a terre, hol két uriaszony állt, érdekes diskurába merülve, mialatt a két selyempincsijük ismerkedést űzött egymással; eszembe jutott, mi tragikus vége lenne egyszerre ezen pincsiudillnek, ha most véletlenül szíre kerülne Tigris, aki a Schwappel méz-szaros két kuttyájával is csak nagyon leereszkedően szokott társalogni, pincsiket meg mopszlikat azonban csupa tekintetével ölt már meg, azok rendszeren már kileheltek parájukat még mielőtt torkon fogta őket.

Ismet megszólal Pimper:

— Hallja, nem volna kedve megnősülni?

Szinte megjedtem e kérdésre, de magamhoz terve, nyugodtan feleltem:

— Igen, volna kedvem, csak ki kell találni az igazit, az pedig nehéz, nagyon nehéz, — folytattam a meggyőződés mellhangján, — fiatalnak, szépnek, ábrándosnak, erkölcsösnek, műveltnék, zenekedvelőnek, szóval ennivalónak kell lennie, ilyet pedig nehezen talál az ember.

Pimper csak az „ennivalót” kapta fel beszédemből, mert így szólt:

— Lári-fári! Ennivalónak az asszonynak nem kell lenni, mert az ember nem eszi meg a feleségét, sokkal fontosabb, hogy legyen neki ennivalója, ekörül forog a dolog, meg legyen munkás,

anyagokra, amennyiben ezeket közömbösíti, ártalmatlanokká teszi, de — ismételjük, csak bizonyos határig. Ezt a hatást Abonyban már régen, régesrégen érte el, és ha itt mihamarabb nem áll be javulás, városunk lakóinak csakis a legszomorubb jövőt lehet jósolni.

Tehát komolyan kell foglalkoznunk az ivóvíz kérdésével ami a város lakosságának egészsége érdekében a legfontosabb tényező.

Tudomásunk szerint városunk előljárósága máris foglalkozik e kérdéssel és igyekszik, azt egy minden irányban megfelelő megoldás elé vezetni.

Mindnyájunk jól felfogott érdeke, hogy az előjáróságot eme nemes törekvésében minél erélyesebben támogassuk és hogy kicsinyes gáncoskodással, maradi okoskodással ez úton való haladásában meg ne akadályozzuk.

Ezen kérdés műszaki oldalára egy második cikkben fogunk kiterjeszkedni.

A gyermekekért.

Ritka élvezetben részesültek f. hó 10-én a helybeli róm. kath. központi elemi iskola tanulói. E napon ugyanis Demény Albert, a budapesti közép- és főiskolák szavalmestere az V-VI. fiúosztály zsufolásig megtelt tantermében mutatta be: mit, miképen kell és lehet a gyermekekkel szavaltatni; minő szabályokhoz kell magát egy szaváló gyermeknek, vagy felnőttnek alkalmaznia.

Az előadott versek (A négy barack, Irgalom és könyörület, A kis Bandi meséje, Palika, Brekke úr és Kurutty néne, Király és a vén kapás, A furfangos eszmadia stb.) egyszerű, kerosellen szavakkal megírva, felnőtten egyén előtt kicsinységeknek tűnnek fel s alig érdemelnek figyelmet. Ha azonban leereszkedünk a gyermek értelmi és érzelmi körébe és úgy tesszük bírálatunk tárgyává e versikéket, természetesen nem feledkezve meg a bennük rejlő tanulságok, érzelmek: jólelkűség, anyai szeretet-, könyörületesség, hazaszeretet-, vallásosság, stb.-ről sem akkor halljuk ezeket Demény mester előadásában, úgy egy aranyos, csengő-bongó, naiv gyermekvilágban találjuk magunkat. A gyermekekkel együtt majszoljuk a barackot, hallgatjuk a béka brekegését, a tücsök ciripelését; kergetjük a hosszú lábú gólyát s csak a szemünkből kicsorduló könny letörlésekor vesszük

szorgalmas, meg ne legyen szájkodó, meg ne csapjon lármát, ha ura néha egy felmesszellyel többet kebelez be a jóból!

E hosszú beszéd nagyon megerőltette Pimpert, mert nagy piros zsebkendőjével megtörülte homlokát, felkelt, morgott valamit, ami köszöntés is lehetett és elment.

Néhány nappal ezután hosszas értekezletem volt Pimper ural és a rákövetkező estén együtt ozsonnáltunk a ligetben négyen: özvegy Pimperné Málí lányával, özvegy Pimper ur és csekélysegem. Megtudtam, hogy az Urban boldogult Pimper ur többemeletű háziur és bortermele volt, hogy Málí kisasszony egyetlen lánya, hogy a többemeletű ház pincéje most is tele van még jobbnál-jobb öbörökkel (Pimperne önagysága arc színe ezt teljes mértékben igazolta is) és eféle érdekes dolgot többet. Mindezt özv. Pimperné és özv. Pimper ur mondták el. Málí kisasszony lesütötte szemét mint egy frissen felavatott apáca, a kanál hegyével babszemként ette jegeskévéjét; többször szót intéztem hozzá, ekkor rámmersztette ábrándosan szemét, sóhajtott és egyszerűen „igen” vagy „nem” szókkal felelt. Megigéztem ezen ábrándos szendőség, megigéztek a fátyolozott tekintetű nefejejskék szemek, szóval fülíg szerelmes voltam mire elbúcsúztunk; a kapuig kísérni akarom a hölgyeket, de nem engedtek, Pimperné szinte ijedten mondta:

— Mit gondol, az egész utca beszélne róla, ha egy fiatal ural mennék haza!

Meghajlottam ezen érvelés előtt, mert, hogy mit jelent az, ha egy egész utca egyszerre beszél, azt — bár még nem hallottam soha — valami szörnyűnek képzeltem.

ésre, hogy a gyermekévek — sajnos — rég el-tűntek. — Ma a gyermeket idő előtt velköztetjük ki gyermeki mivoltából; szeretjük, ha minél felnöttebbnek látszik. Ez tetszik. Sajnos, nemesak laikusokról, de sok-sok pedagógusról is szól nó-tám. Vagy nem ezt bizonyítják-e a 10-20 strófás, felnötteknek is nehéz, de 9-11 éves gyermekek által szavaltatott (kinoztatott) versek is?

Bizony-bizony sokan mondhatjuk: „én igen nagy vétkem.” — Köszönet és hála Demény úrnak nemesak a szavaltatkor követendő szabályok mesteri kivételének magyarázása és bemutatásáért de azért is, hogy megjelölte az utat, miként kell a gyermek felfogási köréhez a terén is alkalmazkodni. Feladatát, remekül oldotta meg; a jelen volt tanulók és felnötteknek kedves, emlékezetes órát nyújtott. Vajha módját ejthetnők, hogy kritikán felüli előadását minden iskola, minél nagyobb teremben havonként legalább egyszer hallhatná!

— ca. — n.

Palika*

Irta: Balla Miklós.

Kicsinyke kis gyermek, alig mult négy éves, Pajkos mint egy kis űz, az ajka beszédes. Szomszédunkban lakik — minap történt éppen Ölembé ültetem, hozzám simult szépen.

Tudod-e kisfiam? azt kérdeztem tőle, Ezt a nagy világot, hogy ki teremtette? — Kis kezében volt egy csomó virág — „Tudom bácsi, Kossuth Lajos; az é ez a világ.”

E furesa felelet egészen meglepett: Ki tanított erre gyermekem légedet? Aki rátanított az légedet megesalt, Aztán Kossuth Lajos már oly régen meghalt.

„Meghalt?” kérdé búsan, s rám nézett seletén, Két, őszinte könnyesepp csilogott szemében. Parányi kezéből kiesett a virág.

„Ugye bácsi, — most már elpusztul a világ?”

*) Mutató a Demény úr által szavalt versekből.

MI UJSÁG?

— **Személyi hir.** Járásunk nagyérdemű és kiváló tevékenységű főszolgabírája: dr. Madarász Adorján, 6 hetes szabadságidejének letelte előtt mintegy 10 nappal, f. hó 13-án elfoglalta hivatalát. Sokan tanulhatnának járásunk első főtisztviselőjétől szorgalmat és hivatásuk iránti odaadó buzgalmat.

— **Halálozás.** Egy nagy, nemes lélek szált el közülünk, a jötekonyság hosszú, széles útján állt meg egy mély tiszteletre méltó matrona

Ezekután hetenként háromszor, persze mindég csupa veletlenül találkoztunk az utcán Málí kisasszonnyal; már annyira haladtam, hogy az „ő utcajuk” sarkáig volt szabad kísérnem; szerettem Málí kisasszonyt, de meg jobban esodáltam. Bolond eset! Az anyja, kinek mar tekintete is a héléfű sárkányával győztesen versenyehetett, ki a külvaros tájszólásával élt, az abban bőven előforduló zamatos kifejezéseket is, mint az igazi szókimondó asszony, minden géne nélkül dobálva maga körül, hogy nevelhetett ily szende, költői lelkületű lányt? Málí kisasszony csak a „Kolostorharangokat” meg a „Szűz imaja”-t jatszotta zongorán és költeményeket olvasott csupán; és ezen szende, ábrándos volta fogott le engem legjobban, szóval bevallottam egy este Tigrisemnek, hogy egyedüli uralma házamban és szívémben véget ér, elharangozták már felettünk, szabadságunk felett a búcsúharangot.

Eközben már ebédem és vacsorám is voltam Pimperné önagyságánál; imponált nekem szörnyen ezüskeszlete, mely okvetlenül többet nyomott Málí kisasszony súlyánál; ami azonban felette visszatezett, az két örökkön a divánon heverő és örökkön esaholó pincsi kutya volt.

Utolsó látogatásom alkalmával néhány percet magam voltam Málival és kezet megfogva kérdeztem:

— Akarna-e másnap délután velem találkozni a város erdőben, mert fontos mondanivalóm lenne?

Málí irult-pirult, rámszegezte ábrándos, fátyolos tekintetét és azt sutlógta:

— Igen, három és négy közt...

Természetes, hogy másnap már 3/4 1 órakor

és egyvel kevesebben vannak azok a kevesek, akiknek irgalmas lelkére, szeretetlől áthatott szívére mindég számított a szegény, az elesett, a nyomorgó és szenvedő emberiség ö z v. K o p e c z k y M ó r n é G o l d s c h m i e d F r a n c i s k a urnó hunyta le jóságos szemait f. hó 13-án, áldásos életének 93-ik évében. Nincs városunkban olyan jótékony intézmény, és nem volt oly humánus mozgalom, mely alapítója és lelkes támogatójaként ne számíthatott volna a jó lelkű urnó nemes érzelmeire és áldozatkészségére s így halála nem csak leányát, Richter Béláné Kopecky Berta urnót, jótékony intézményeink szintén lelkes támogatóját, valamint a Kopecky és Goldschmied család tagjait, hanem mindazokat is, akik fenköltebb érzellemmel viseltetnek a társadalom ily kimagasló alakjainak nemes intenciói iránt és kegyelettel adóznak tiszteletet érdemlő emlékének, mely sakáig élni fog úgy a hitközség, mint a város közönségének és jótékony intézményeinek emlékezetében. Áldás lengjen sirja fölött!

— **Uj tanerő.** Az abonyi gyermektelep iskolájának vezetésével az 1910—1911 iskolai évre Skultéti József derék iparos polgártársunk kitűnő végzettségű leánya, Skultéti Fanni tanítónő bizatott meg.

— **Uj gyógyszerész.** Gyógyszertárunk eddigi tulajdonosa Láng Oszkár eladta a gyógyszertert Garzó Gyulának. Láng szíves és előzékeny modorával megnyerte volt az abonyi közönség rokonszenvét, amiért is sajnálkozunk távozásán. Reméljük, hogy utóda is csakhamar meg fogja nyerni az abonyiak jó indulatát s eme reményben szívesen üdvözljük mint városunk legujabb polgárát.

— **Késelés.** Nézeteltérés támadt szerdán valami miatt S. Tóth Ferenc meg a felesége között. A férj úgy akarta felesége véleményét a magáéval összeegyeztetni, hogy egy késsel a vállába szúrt. A seb nem veszélyes, a férj uram eljárása pedig nem eszélyes s Cegléden majd megfelelő kioktatásban fog részesülni ez irányban.

— **Tüzeset.** Pénteken délelőtt Bata Imre udvarán két rakás takarmány elégett.

— **Betörés.** Gróf Mórnak az Abonyi Lajos utcában levő szatécis üzletébe péntekre virradóra betörttek s többféle cikket raboltak el. A tetteseket nyomozzák. Szolnokon is betirenden vannak a betörések. Valami fészkek van itt valahol a jómadaraknak.

— **A vendég.** Szegő József ceglédi árvaszéki ülnök a napokban beállított dr. Gyulokay Sándor kecskeméti főügyészhez s bejelentette,

a városerdő bejáratánál leselkedtem. Leselkedtem, végtelenül soká, míg — már négyre járt az óra — feltűnt a láthataron ideálom. Most, vagy soha! gondoltam, elbementem, üdvözöltem és azonnal szóhoz akartam látni, de Málit tiltakozott.

— Nem itt, az égre kérem, nem itt! Tudom, hogy valami kedveset, valami boldogítót akar nekem mondani, tehát legyen türelemmel, túl a parkban, bokrok közé rejtve van egy kis pad, a kedvence helyem, oda menjünk, ott meghallgatom.

S amíg így haladtunk egymás mellett, láttam csak, hogy vadonutújj búzavirágok ősi kosztlum van rajta; nagyon sikkes, nagyon elegáns volt Málit, én meg bolond szerelmes.

Vegre odaértünk a kis padhoz, megálltam, körülnéztem, nem lát-e valaki és elszóltam magam: — Málit! Szeretsz engem, enyém akarsz lenni?

Málit rámeztet, elejtette napernyőjét, kitérte karjait és meg akart ölelni, hullámzó keblére zárni . . . de ég és föld felfordult egyszerre, egy sötét nagy tömeg szorult közénk és annyira mellbevágott, hogy hanyattestem s mire borzasztó sikongás hallatára felkapaszkodtam, láttam, hogy Málit kézzel lábba kapálózik és Tigris, a szörnyeteg, hosszú rongyokban szedi le róla a búzavirágok finom ősi kosztlumát, de még egy gondolatot sem szült agyam, göresösen huzva, ráncigálva Tigrist farkánál fogva, harsóna harcriadallal kibújt a bokrok közül Pimperné két pinesijével és napernyőjével szörnyű szitkozódások közt vagdosta Tigrist. Tigris azonban beérte egy ősi toilettével, Pimperné nem bántotta, hanem kettőt falva, megfojtotta a két pinesit.

Szörnyű volt a jelenet, valóságos dráma, de ami énám nézve még szörnyebb, egyenesen megsemmisítő volt, ez még csak aztán következett. Pimperné levegő után kapkodva a padra dőlt, Tigris a megfojtott pinesiket váltakozva a levegőbe dobta és gyilkos agyaráival ismét felfogta. Én

hogy hosszabb időig kívánja vendégszeretletét igénybevenni. A főügyész azon kérdésére, hogy minek köszönheti ezt a szerencsét, Szegő előadta, hogy egy csomó váltót hamisított a többek között dr. Traub és dr. Piros ügyvédek nevére is. Ezek folytán aztán a főügyész megfelelő vendégszeretethez tartotta.

— **Vegye tudomásul,** hogy nátha, rekedtség és elnyálkásodottság ellen csakugyan kitűnő a Feller-féle Elsafliuid. Magunk is meggyőződünk róla mell- és torokfájásnál, hogy tényleg gyógyító, köhögést csillapító, frissítő hatása van. Próbálatca 5 korona, 2 lucat 8 korona 60 fillér bérmentve. Készítője eskis Feller gyógyszerész, Stubica, Centrale 124. sz. (Zágráb-m.)

— **Iskolában.** Tanító: Tehát gyermekek, mint említettem, leggyógyosabb ital a víz. Én is mindig csak azt iszom . . . A kis Pali: Akkor megmondom apának, hogy ne küldjön több Esterházy cognacot a tanító urnak. Tanító: Oh te kis golyhó, hiszen az Esterházy Cognac az orvosig!

Lisztpiaci árjegyzék.

— Flégnér Géza gőzmalma heti jelentése. —

60-ás liszt 33 fillér. — 0-ás liszt 33 fill. — I-es liszt 32 fill. — II-es liszt 31 fill. — III-as liszt 30 fillér. — IV-es liszt 27 fill. — V-ös liszt 22 fill. — VI-os liszt 20 fill. — VII-es liszt 13 fillér kilója. — Fehér rozsliszt 21 fill. — Vegyes liszt 12 fillér kilója. — Búza és rozs korpa 8—korona mázsája. — Búzahaj 4 korona. — Söpredék liszt 7 korona 100 kilónként, zsák nélkül. Tengeri: 100 kiló 13—kor., 1 veka 3 10 korona.

Értesítés.

Van szerencsén a n. é. közönség szíves tudomására hozni, hogy a Vasut-utca sarkán (Molnár József-féle) levő vendéglőt átvettem.

Midőn erről a n. é. közönséget értesitem, egyben biztosítom a legjobb ételek és italok pontos kiszolgálásáról.

Havi kosztosok házon kívül is elfogadtatnak.

A n. é. közönség becses pártfogását kéri

Habócza István
vendéglős.

némán álltam, mint a sóbálvány és rabáméskodtam Málira, rabáméskodtam, mert ime, a második esoda történt most! A szende, az ábrándos, a költői lelkületű Málit előttem állt, mint egy valóságos fűna, szeméi kidültek, pipacsörös az arca, kezei csipőre támasztva szitkozódott és atkozódott, szitokkal, atokkal halmozott el engem, a külvárosi szidalomszótár egész hasabjait ledarálva villamgyorsasággal, végül kijelentve, hogy az új kosztümet nekem kell megfizetnem, mely kijelentés hallatára az érdemes mania is magához tért és haldokló hangon hebegte:

— Igen, megfizeti, tíz forint méterje!

Lassan magamhoz tértem, kalapot emelve kértem Málit kisasszonyt, hogy

— Küldjön el hozzám holnap reggel a ruha árért és — tettem hozzá — az önöknel elköltött vasora és ebéd fejében még három forinttal pótolom az összeget! — szóltam és eltávoztam, Tigris büszkén lépkedett utánam, egy fehér selymes pinesifület diadaljelként tartva fogai között.

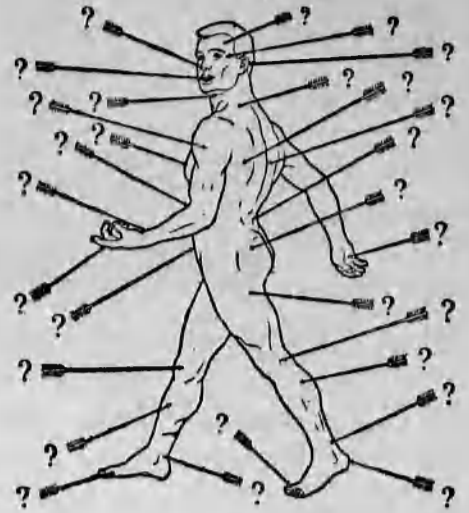
Közvetlenül a kávéháza mentem; ott ült az én derék Pimper barátom és várta tartlipartiját. Tartlizás közben elmondtam neki a történeteket.

— Kár, — szóltott — mily szépen összeillettek volna és tudom, adoptálta is volna Málit kis fiát, nagyon kedves gyerek!

Évvel 4 kilencest és 4 felsőt mondott be, letette a kártyát, bölintott felém és elment sörözni. Én hazamentem Tigrissel és ott találtam az eltört ablakot, melyen Tigris kiszökött a bezárt szobából, engem keresett és épen jókor jött, mikor Málit engem meg akart ölelni, épen jókor jött meghiusítani egy merényletet, mely gazdája ellen volt szöve.

S ha eddig csak kedveltem Tigrist, immár hű baráti szeretetet tápláltam a pompás állat iránt és bizonyára már rég aranyba foglaltattam volna, ha . . . volna oly aranyműves, aki a művelet közben ki nem adná lelkét Tigris agyarái közt.

Vannak Fájdalmai?



Használjon Feller-féle Elsafliuidot és Feller-féle Elsapilulákat, melyek egyedül készítője Feller V. Jenő udvari gyógyszerész, Stubica, Centrale 124. sz. (Zágráb-megyje).

I. A Feller-féle Elsafliuid saját tapasztalatunk szerint fájdalomcsillapító, gyógyító, gyengéséget megszüntető hatásal bír, gyorsan és biztosan gyógyít csúzt, köszvényt, ideggyengeséget, oldalszurást, szakgatást, influenzát, fej-, fog- és derékfájást, zsábat, bémulást, szemfájást, migránt, sok itt meg nem említett betegségtől megszabadítja az embert. A Feller-féle Elsafliuidot rekedtség, nátha, mell- és torokfájás és légvonat vagy hűléstől eredő hajók ellen is páratlan gyógy sikerrel használják. Valódi csak úgy, ha minden üveg a „Feller” nevet viseli. 12 kis vagy 6 dupla vagy 2 speciális üveg bérmentve 5 korona. 2—3

II. Továbbá tudomására óhajtjuk hozni, hogy az emberek ezrei gyomorhajók, göres, étvágytalanság, vesegés, hányási inger, rosszullet, felbőlgés, puffadság, dugulás, aranyeres bántalmak és különböző emésztési zavarok ellen kitűnő és biztos sikerrel használják a Feller-féle hashajtó Rebarbara-lisapilulákat. 6 doboz bérmentve 4 korona. Óvakodjunk azonban utánzatoktól és címezzünk minden rendelést gondosan

Feller V. Jenő gyógyszerésznek,
Stubica, Centrale 124. szám (Zágráb-megyje).

Kiadó lakás.

Kécskei út 119. sz. alatt, három butorozott szoba, esetleg üres lakás és magtárhelyiség kiadó. Bővebbet a tulajdonosnál.

Hirdetés.

Fix fizetés és magas jutalék mellett alkalmazunk vidéki ügynököket, sorsjegyek részletfizetésre való eladásához. Havonként elérhető jövedelem 300—600 korona. Hecht Bankház Részvénytársaság, Budapest Ferencciek tere 6.

Eladás.

Claifton és Shuttleworth-féle 8-as cséplőgép szabadkézből eladó. Értekezni lehet ö z v. Györe Gabornéval III. ker. Attila utca 110.

Eladás.

Jókarban levő nagy maider- és három vaskályha eladó báró Weigelsperg Edénél.

Két ügyes fiú tanulónak 30 kor. havi fizetéssel felvétetik Flégnér Géza gőzmalmaiba.

Egy üzlet helyiség, vagy egy butorozott szoba kiadó ö z v. Richter Arnoldnéval Körösi-út.

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, az „Abony” kiadóhivatala
A B O N Y B A N.

Van szerencsém Abony város és vidéke t. közönségének b. figyelmét felhívni

könyvnyomdámát,

hol igen jutányos áron és gyorsan szerezhető be: névjegyek, lakodalmi és bál meghívók és mindenféle nyomtatványok.

A t. közönséget tiszta, modern és pontos kiszolgálásról mindenkor biztosítva, könyvnyomdámát b. pártfogásukba ajánlva, igen tisztelt megrendelőimnek szolgálatára mindenkor örömetest készen vagyok.

Kiváló tisztelettel

SZERDAHELYI JÁNOS
nyomdatulajdonos.



Szőlőoltványokat

szállít amerikai sima és gyökeres vesszőket különféle fajokban, fajtisztaságért jótállva, legdúsabb választékban a már évek óta elsőnek és legmegbízhatóbbnak ismert:

Kisküküllőmenti első szőlőoltvány-telep.

Tulajdonos: CASPARI FRIGYES.
MEDGYES, 62. SZ (Nagyküküllő-m.)

☛ Tessék képes árjegyzőket kérni! ☛

Az árjegyzékben található az ország minden részéről érkezett elismerő levelek, emellett minden szőlőbirtokos megrendelésének megtétele előtt az ismerős személyiségektől úgy szó, mint irasbelileg bizonyosságot szerezhet magának fenti szőlőtelep feltétlen megbízhatóságáról.

MAGYAR VULKÁNCEMENTGYÁR RÉSZVÉNYTARSASÁG

Központi iroda: Budapest, Vas-utca 25. szám. — Telefon-sz. 107-16. Gyártelep: Selyp. — Telefon: Hatvan 46.

Ajánl: Elsőrendű Selypi porlandcementet, Vulkánporland cementet, kitűnő minőségűt, mely a porlandcement szabványait 50%-kal túlhaladja.



Tisztelt háziasszony!

Tudja-e Ön miért legjobb a Flégner-féle liszt? Tudja-e Ön miért legolcsóbb a Flégner-féle liszt? **A Flégner-féle mûalmi liszt azért a legjobb,** mert a legkitűnőbb tiszavidéki búzából, a legmodernebb eljárással készül. **Azért a legolcsóbb,** mert a Flégner-féle lisztet nem drágítja sem szállítás, sem az eladással járó költség. **A Flégner-féle mûalmi liszt bármely más lisztnél szaporább.**

Kapható:

Flégner-féle gûzalmi lisztraktár, Hunyadi-utca. — Flégner-féle gûzalmi fiók lisztraktár, Szelei-út.

Élelmiszerek, bel- és külföldi terményeket értékesítő vállalat

Beer Sámuel és Tarsa

A székesfővárosi pénztárnál óvadékot elhelyezett törvényszékiileg bejegyzett magánbizományosok.

Budapest Központi Vásárcsarnok.

Iroda: Csillag-utca 1 Telefon 42-26. Sürgönycim: Beer Csillag-utca, Postatakarék Dheque számla 25153

Felfogadjuk mindenféle élelmiszereket bizományi értékesítését a legmagasabb napi áron a legjutányosabb feltételek mellett, gyors és előnyös lebonyolítással

Marhabúst, öltött borjúkat, juhokat, bárányokat, sertéseket, füstölt kolbász árukat, nyers- és füstölt sonkát, vadakat, élő és vágott lisztelt baromfit, halakat, élő rákokat, tojást, mézet, tejfölt, vajot, tehéntúrót, juhtúrót, sajlokat, hűvelés vetemények, mákot, paprikát, zöldségféléket, burgonyát, korai főzelékeket, gyümölcsöket, alma, lirsalma, körte, szamóca, málna, pöszmélte, ribiske, meggy, eseresznye, barack, szilva, görög- és sárgadinnye, esemege-szőlő, borszőlő, must, bor, stb. stb.

A küldemények címünkre: Központi Vásárcsarnok vasutállomáshoz intézendők.

Heti jelentést kívánatra küldünk és készpénzzel szolgálunk mindennemű felvilágosítással.

MAGYARÁZAT.

Hogy mennyire köztudomása a közönségnek az a tény, hogy

kolerajárvány

veszélyének esetén a tisztaság mellett

legjobb óvszer

az

ESTERHÁZY-COGNAC

annak legjobb bizonyítéka a rendkívüli fogyasztás.

Hivatalosan, közjegyzőileg meg van állapítva, hogy az Esterházy cognacgyár két Egrot-féle főzőkészüléke

1,752.000 liter bor

termelő képességet foglal magában.

Ez az óriási szám legjobb bizonyítéka annak, hogy **a közönség tudja, mivel védekezzen** a

kolera ellen.

☛ Ez a magyarázata a rendkívül nagy fogyasztásnak. ☛

☛ Az Esterházy-cognac mindenütt kapható. ☛

Központi iroda:

BUDAPEST, V., Csáky-utca 14. sz.